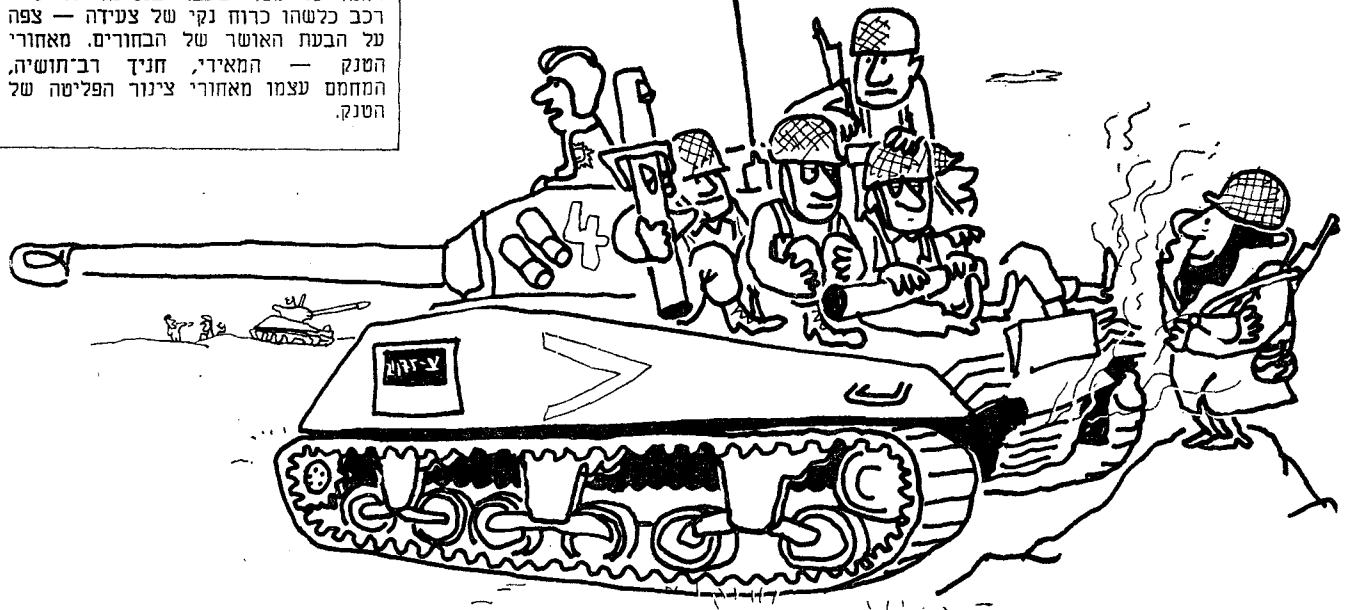

יום קר מאד, עשר דקות לפני התחלת המסע על גבי השרמן. כל איש־חי"ר אמיתי דואה כל מטר שעבר בנסיעה על כלי־רכב כלשהו כרוח נקי של צעידה — צפה על הבעת האושר של הבחורים. מאחורי הסנק — המאירי, חניך רב־תושיה, המחמם עצמו מאחורי צינור הפליטה של הסנק.

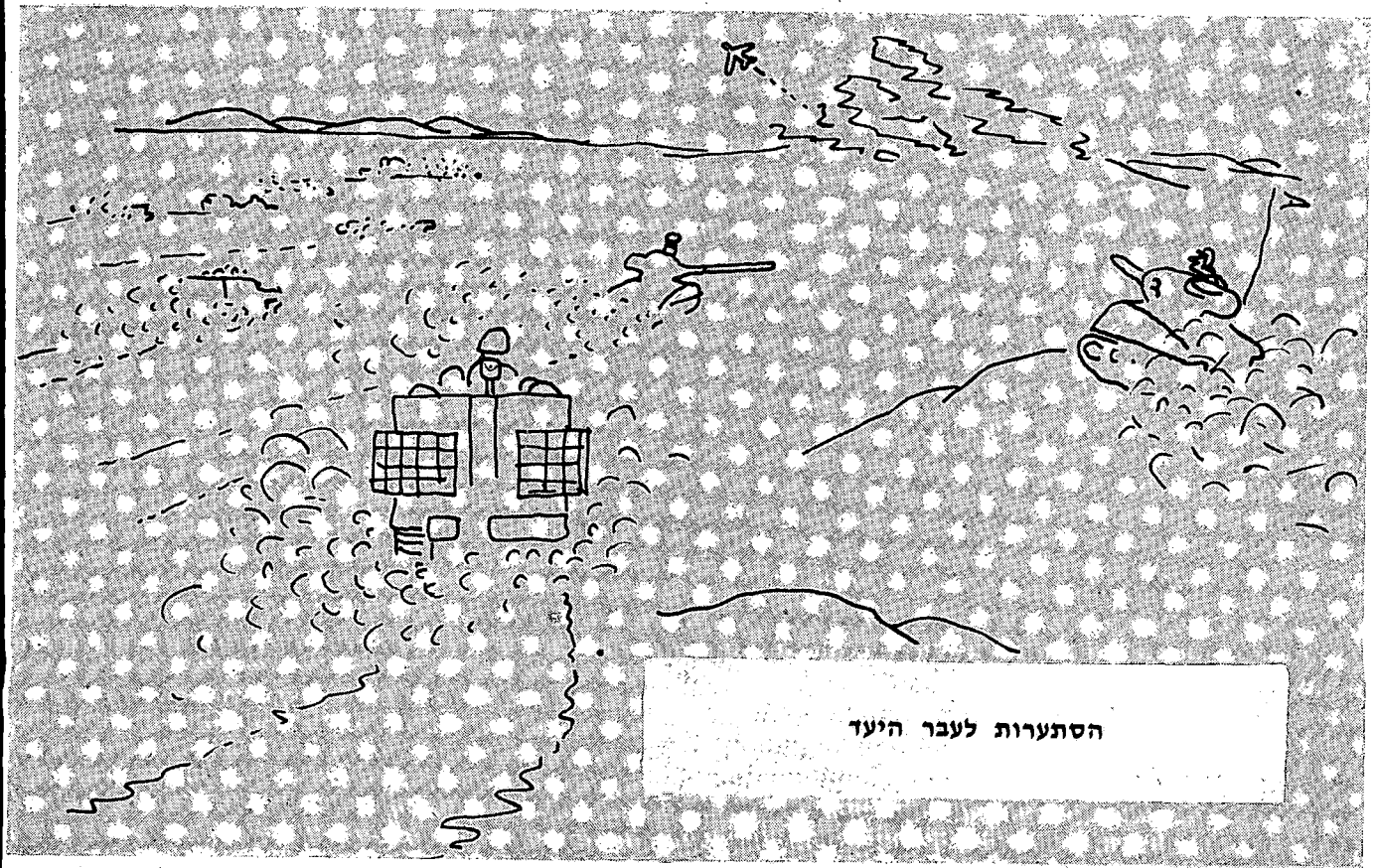
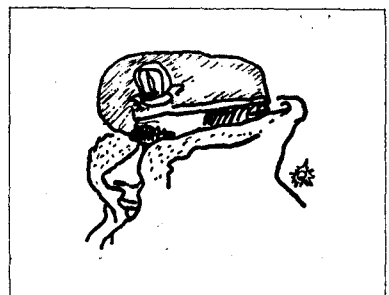

קורס

גאח

רענו לוריא

מימין במסגרת: יואב, מדריך־צנחן צעיר, מכסה אזניו בפני הקור. ליניו: זאב, ותיק המדריכים וחביב הקהל. כבר זכה פעם לצל"ש.

הסתערות לעבר היעד

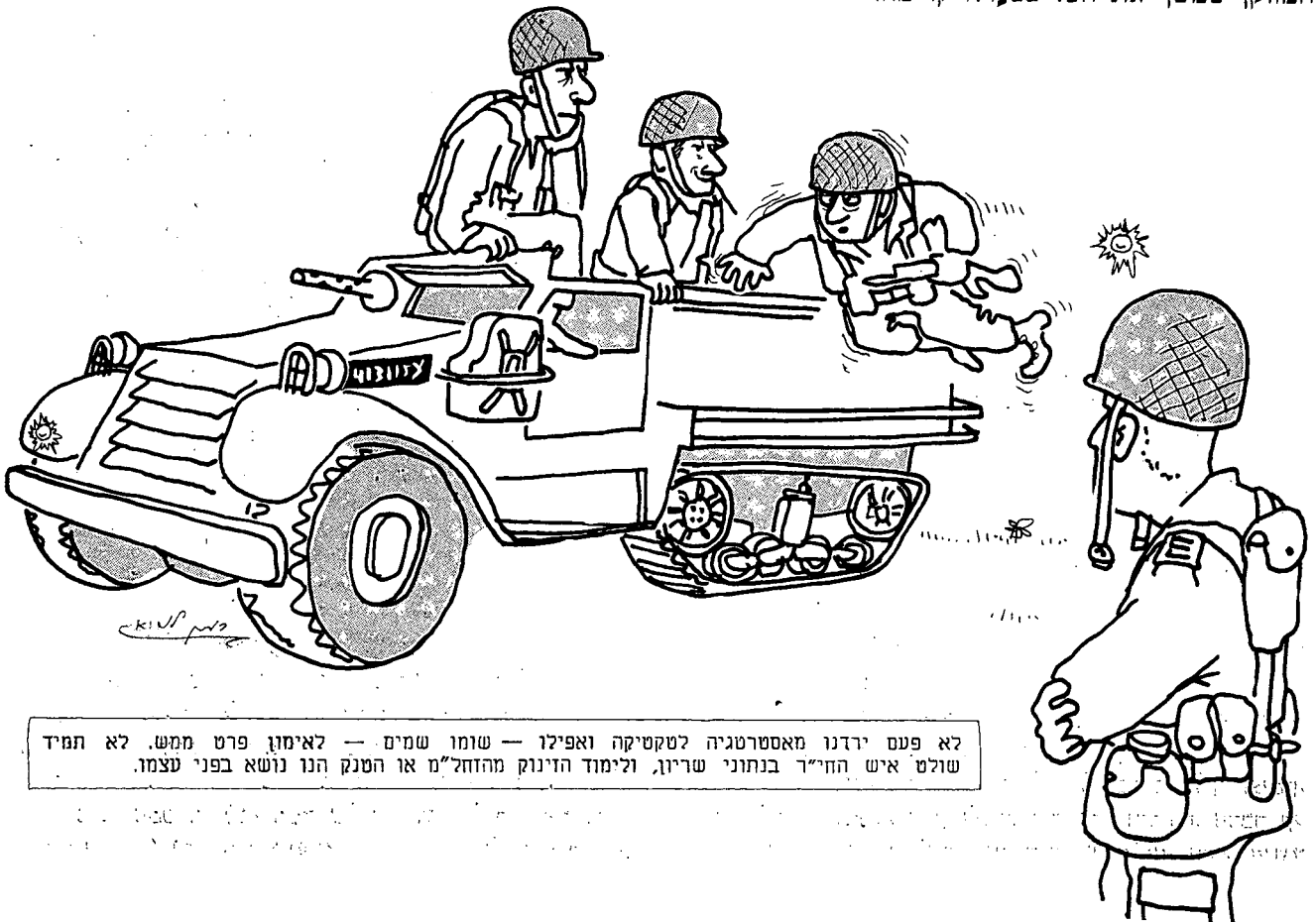

„עלה לבונקר — המ"פ צריך את כיתת המקלעים הפלוגתיים!"

אפקדי פלוגות

אנו מביאים לפניכם מספר רישומים של יודון-יאנג מקורס המ"פ שנסתיים לא מכבר. הנושא לרישומים אלה — תקרית שיתוף הפעולה הישריון שעברנו אישם בדרום, בעמל, יזע ותלאות אין קץ. על כן הם פזיזים במקצת, אולם הם נאמנים, כיון שהגיעו ממש מהשדה למכש הדפוס — מן היצרן אל הצרכן, ללא קישוטים נאשר היינו שם — נראה הכל מיגע. עכשיו, כשאתה מציץ על הכל שנית, מפרספקטיבה של זמן ובגדים אזרחיים — אתה יודע שהיתה זו חוויה-שליממש. בחורים בארזים, מדריכים צעירים ומבני עסק, זר, מפקדי-הקורס המזוקן שמשך את הכל בסערה קדימה.

לא פנס ירדנו מאסטרטגיה לטקטיקה ואפילו — שומו שמים — לאימון פרט ממש. לא תמיד שולט איש החי"ר בתנוני שריון, ולימוד הזינוק מהזחל"מ או הסנק הננו נושא בפני עצמו.